

Ὀδοιπορικό

Ὁρθόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ • Τεύχος 64ον • Ἰούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2018

**Καλοκαιρινές Κατασκηνώσεις
στὴν Ἱερά Μητρόπολη Κορέας**

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙ΄ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

ὕπὸ Νικολάου Κων. Ἡλιοπούλου

Ὁ πιστός Χριστιανός δέν περιορίζεται στὸν ἑαυτὸν του, στὸν ἐσωτερικό του κόσμο, ἀλλὰ αἰσθάνεται ἔνθεη παρόρμηση ἐξωτερικεύσεως καὶ ὁμολογίας πρὸς διάδοση τῆς Ἀληθείας. Τῆς Ἀληθείας, πού δέν τὴν κρατεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του, γιατί αὐτὴ ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ θά μαραινόταν στὰ χέρια μας ἂν δέν γινόταν ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Ἡ πνευματικότης τοῦ Χριστιανισμοῦ παροτρύνει στὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ ἐσώτερο καταφύγιό σου καὶ ὠθεῖ στὴν ὑπηρεσία τοῦ πλησίον. Τοῦ κάθε πλησίον, τοῦ ὁποῖου τὸ πνευματικό ἀπόθεμα διαφέρει ἀπὸ αὐτὸ τοῦ ἄλλου. Ὅπου, οἱ ἀντιρρήσεις τῆς λογικῆς προτάσσουν ἐνοχλητικές ἀμφιβολίες.

Ὁ κάθε πλησίον προσπαθεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν κόσμο καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ τὴν ζωὴ, τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ἀντιλήψεις φιλοσοφικές, ἠθικές, θρησκευτικές, κοινωνικές καὶ πολιτικές, ἀντιλήψεις αἰσθητικές καὶ ὅ,τι ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψή του, ὅ,τι προκαλεῖ τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Στὴν πορεία του αὐτὴ, κατακλύζεται ἀπὸ πληθὸς ἐρωτημάτων, στὰ ὁποῖα ζητεῖ ἀπάντησιν. Καὶ κυρίως σ' ἐκεῖνα τὰ πέραν τοῦ αἰσθητοῦ, πέραν τοῦ νοητοῦ, ἐκεῖ ὅπου τὸν κύριο λόγο ἔχει ἡ Ἱεραποστολή, ἡ Ἱεραποστολή δι' ὄλους, Κήρυγμα-Διάλογος.

Προκειμένου νὰ τοποθετηθοῦμε σὲ κάποιο ἐρώτημα, εἴτε τοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν ἔξω, εἴτε ἀναπηδᾷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ἔσω, ἡ σκέψη μας ἔλκεται περισσότερο ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἀπάντησιν δέν ἀναζητεῖται στὸν συμβιβασμό, γιατί ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια δέν προσαρμόζεται, εἶναι, ἤδη ἀπ' τὴν πηγὴ της, πάντα νέα καὶ ἀκεραία.

Ὅταν λέγεται κάτι, νὰ λέγεται ἐφ' ὅσον πρέπει νὰ ληχθῆ. Καὶ ὅταν πρέπει νὰ ληχθῆ, νὰ ληχθῆ σύμφωνα μὲ τὴν ἰκανότητα προσλήψεως τοῦ πνεύματος αὐτοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεται. Τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα δέν μπορεῖ νὰ ὠριμάσῃ

Συνέχεια στή σελ. 13

ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἡ Καλομοῖρα Δημ. Σχίζα-Πατελάρου, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ θύματα τῆς φορικῆς πυρκαγιᾶς τῆς 23ης Ἰουλίου, στό Μάτι Ἀττικῆς.

Εὐγενέστατος καὶ ἀξιόλογος ἄνθρωπος φιλό-ἄνθρωπος καὶ ἐνάρετη Χριστιανή. Γιά πολλὰ χρόνια, ἦταν μέλος ἱεραποστολῶν, σὲ χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως στὶς Ἰνδίες, στὴν Κορέα, κ.ά.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐγίνε τὴν Τρίτη 31 Ἰουλίου καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. ἀπὸ τὸ Κοιμητήριό τῆς Νέας Σμύρνης κατὰ τὴν ὁποῖαν συμπροσευχῆθη καὶ ὁ Σεβ. Πισιδίας κ. Σωτήριος.

Κατ' αὐτὴν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Ἄνω Ἀνατολῆς κ. Νικόλαος Ἡλιοπούλος ἐπεσήμανε *"τὸ πέρασμα τῆς ἀειμνήστου Καλομοῖρας στὴν αὐγὴ τῆς μουσικῆς ἡμέρας, στὸν θεσπέσιο καὶ ἀτελεύτητο κόσμο τῆς αἰωνιότητος. Στὸν χώρο αὐτόν, γιατί ἔτσι τὸ ἤθελε ΕΚΕΙΝΟΣ"*.

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀπνύθιεν τὸν ὑστατον χαιρετισμόν, καὶ ἐξῆρε κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐξέχουσα προσωπικότητα καὶ προσφορὰν της, τὴν ὄλην πορείαν της στὸν ἐπίγειον κόσμον.

"Εἰς τὸν κόσμον αὐτόν πού ἐπέταξε μὲ δύναμι καὶ χάρι Θεοῦ σὲ ἀνοικτοὺς ὀρίζοντες Ἱεραποστολικῆς Διακονίας. Ὅπου ἄφησε κυριολεκτικὰ τὸν ἀγρὸν τῆς ψυχῆς της νὰ τὸν γεωργήσῃ δυναμικὰ ὁ Θεὸς πρὸς πνευματικὲς ἀναβάσεις. Ἀναβάσεις ἀγάπης, προϊόν τῶν προτερημάτων της, ἡθους καὶ προσφορᾶς, στολίδια τῆς ψυχῆς της".

Καὶ συνεχίζων ὁ Πρόεδρος: *"Ἡ συνεργασία σου μὲ τὸ Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα ἀμέριστη, οἱ μεταβάσεις σου στὴν Ἰνδία καὶ Κορέα, πυκνὲς ἐπὶ τρεῖς δεκαετίες μὲ δικές σου δαπάνες, μὲ προσωπικὲς σου προσφορὰς σὲ εἶδη καὶ χρῆμα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν προσωπικὴ σου ἐργασία γιὰ τὴν σίτιση ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων στὴν Ἰνδία, ἐργασία ἐπενδυμένη μὲ ἄκρατη προσφορὰ ἀγάπης.*

Ἐξαιτούμεθα εἰς τὸν Πανάγαθον Θεὸν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν τῶν οἰκείων σου, εὐχόμενοι ἐκ βαθέων νὰ ἀπολαύσῃς τὸν δαψιλῆ καρπὸν τῆς θεοφιλοῦς γεωργίας σου στὴν Τράπεζα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

*Αἰωνία σου ἡ μνήμη Ἀείμνηστη,
Φιλιότη Καλομοῖρα"*

Συνέχεια στή σελ. 10

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ

Στην ηλεκτρονική εποχή που ζούμε ο πειρασμός της δημοσιότητας είναι ίσως ένας από τους μεγαλύτερους πειρασμούς που τορπιλίζει και καταστρέφει την έν Χριστῶ ζωὴ σὲ προσωπικὸ καὶ συλλογικὸ ἐπίπεδο.

Τὸ σαράκι τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς ναρκισσιστικῆς αὐτοπροβολῆς πάντοτε ἦταν στοιχεῖο τῆς ἀνθρώπινης παθολογίας. Τὸ πάθος ὅμως αὐτὸ στὴν προηλεκτρονικὴ ἐποχὴ εἶχε περιορισμένη δυνατότητα δημοσιότητας στὸν στενὸ κύκλιο τοῦ νάρκισσου. Τώρα ὅμως μὲ τὰ σύγχρονα ἠλεκτρονικὰ μέσα ὁ ναρκισσισμὸς κάποιου δημοσιοποιεῖται ταχύτατα καὶ ἡ μόλυνση ποὺ προκαλεῖ μπορεῖ νὰ πάρει παγκόσμιες διαστάσεις.

Στὰ ὅσα θὰ ἀκολουθήσουν γίνεται προσπάθεια νὰ φανεῖ πῶς ὁ πειρασμὸς τῆς ναρκισσιστικῆς δημοσιότητας μπορεῖ νὰ καταστρέψει τὸ γνήσιο ἱεραποστολικὸ πνεῦμα.

Συχνά-πυκνὰ μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς δημοσιεύματα προερχόμενα ἀπὸ τὶς λεγόμενες ἱεραποστολικὲς χώρες, στὰ ὁποῖα πλεονάζει ἡ αὐτοπροβολὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς διαφήμισης. Δημοσιεύσεις ἐπαινετικῶν σχολίων γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων, σὲ διάφορα ἠλεκτρονικὰ sites ἢ διάφορα ἔντυπα, μὲ ἀνάλογο φωτογραφικὸ ὑλικό, εἶναι σύνηθες φαινόμενο. Φωτογραφίες τὴν ὥρα ποὺ κάποιος δίνει π.χ. ἕνα ποτήρι γάλα σὲ κάποιο φτωχὸ παιδί, ποὺ γιατρεύει καὶ καθαρίζει τὴν πληγὴ κάποιου ἀρρώστου

κ.ο.κ., προσβάλλουν τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ συνάμα ἐξοστρακίζουν τὸ ἀγιοπατερικὸ «ἴλαθε βιώσας».

Ἐπὲρ τοῦ πειρασμοῦ τῆς δημοσιότητας ἐπιστρατεύονται ἐπιχειρήματα σὰν τὰ ἀκόλουθα:

"Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο προβάλλεται τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι τὰ πρόσωπα. Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς ἐνημέρωσης καὶ τῆς εὐκόλης πληροφόρησης. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἐνημερώσουμε τὸν κόσμο; Ἄλλωστε καὶ ἡ προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν μαθητὴ τοῦ Τιμόθεο εἶναι: «τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (2 Τιμ. 4:5)"

Τὸ σκεπτικὸ αὐτό, νομίζουμε πῶς εἶναι λανθασμένο. Πρῶτα-πρῶτα γιὰτὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ ὡς ἄνω χωρίου εἶναι... παρερμηνεία. Στὴν Καινὴ Διαθήκη τὸ «πληροφορεῖν» καὶ «πληροφορία» σημαίνει:

1. φέρνω σὲ πλήρες καὶ αἴσιο πέρας τὴν διακονία ποὺ μοῦ ἀνετέθη (2 Τιμ. 4:5),
2. κηρύσσω τὸ Εὐαγγέλιο (2 Τιμ. 4:17),
3. ἐσωτερικὴ πληροφορία ποὺ γεννᾷ μέσα μας τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (Ρωμ. 4:21, 1 Θεσ. 1:5 καὶ Κολ. 2:2),
4. ἐκπλήρωση ἐλπίδος (Ἐβρ. 6:11) καὶ
5. βεβαιότητα πίστεως (Ἐβρ. 10:22).

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν μᾶς προτρέπει νὰ δημοσιοποιοῦμε τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ ἀντιθέτως μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια μᾶς παραγγέλλει «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου» (Μτ. 6:3). Αὐτὸ εἶναι τὸ χριστιανικὸ ἦθος. Δὲν μᾶς συμφέρει πνευματικῶς,

γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ καυχώμεθα γιὰ τὰ ἔργα μας. Κι ὅταν ἐξ αἰτίας τῶν ψευδαποστόλων καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν Κορινθίων καὶ ὄχι γιὰ τὴν αὐτοδιαφήμισή του ἀναγκάζεται μετὰ πολλῆς δυσκολίας καὶ δυσφορίας νὰ περιαυτολογήσει, κάνοντας λόγῳ γιὰ τὴν ὑπερβολὴ «τῶν ἀποκαλιύσεων», ποὺ τοῦ ἐπεφύλαξε ὁ Θεὸς (ἐνῶ γιὰ δεκατέσσερα χρόνια κρατοῦσε ἀπόλυτη σιωπή!), ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς μόχθους, τοὺς κινδύνους, τοὺς διωγμούς, τὰ βασανιστήρια, κ.λπ, ποὺ ὑπέστη κατὰ τὴν ἀποστολική του διαδρομή, δὲν διστάζει νὰ χαρακτηρίσει τελικῶς τὸν ἑαυτό του πολλῆς φορὲς ὡς «ἄφρονα». (2 Κορ.12:11, 11:23. Βλ. καὶ 2 Κορ.11:1, 17 καὶ 21.)

Ὁ Παῦλος γράφοντας σὲ χριστιανούς νή-

πια (βλ. 1 Κορ.3:1 κ.έ.) δὲν διστάζει νὰ κατέβει στὸ ἐπίπεδό τους μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ τοὺς ἀνεβάσει πνευματικά. Ἐπειδὴ οἱ χριστιανοὶ τῆς Κορίνθου ἐπηρεάστηκαν ἀπ' τὶς κατηγορίες τῶν ἰουδαϊζόντων ψευδοδιδασκάλων, οἱ ὁποῖοι διέδιδαν ὅτι οἱ Ἐκκλησίες ποὺ ἴδρυσε ὁ Παῦλος ἦταν κατώτερες ἀπ' τὶς λοιπὲς ποὺ ἴδρυσαν οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ἀναγκάζεται, γιὰ καθαρῶς πρακτικοὺς ἱεραποστολικοὺς λόγους, νὰ συγκρίνει τὸν ἑαυτό του πρὸς τοὺς «ὑπερλίαν ἀποστόλους» (βλ. 2 Κορ.11:5 καὶ 12:11). Μ' ἄλλα λόγια μοναδικὸ μέτρο καὶ κριτήριον τῶν πράξεών του ἦταν ἡ πρόοδος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Γι αὐτὸ τὸν λόγο ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος θὰ βάλει στὸ στόμα τοῦ Παύλου τὰ ἐξῆς: *«Ἐπειδὴ εἶδα τὸ ποίμνιον νὰ διαφθείρεται, τοὺς μαθητὲς νὰ χάνονται, κατεφρόνησα φορτικοῦ καὶ ἐπαχθοῦς πράγματος, καὶ ἀναγκάστηκα νὰ γίνω ἄφρονος, ἐγκωμιάζοντας τὸν ἑαυτό μου γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὴν σωτηρία σας»* (Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, *«Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῆ ἀφροσύνη»*, PG 51:305). Καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο γράφει: *«Ἐπειδὴ (οἱ ψευδαπόστολοι) διέφθειραν ὀλόκληρη τὴν Ἐκκλησία, ἀναγκάστηκα γιὰ τὸ πνευματικὸ σας συμφέρον νὰ γίνω ἄφρονος»*. (Ὁμιλία ΚΖ', PG 61:583) Εἶναι δὲ λίαν διδακτικὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ὅτι ἐνῶ ἀποφεύγει συστηματικὰ τοὺς αὐτοεπαίνους, ἀπεναντίας βλέπουμε πόσο εὐκόηλος εἶναι στὴν αὐτομνησικαταψαφία. Ἀλλὰ γιὰ τὸ πολὺ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα θὰ συνεχίσουμε στὸ ἐπόμενο.

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων...

Ἡ Δ. εἶναι τὸ τελευταῖο παιδί τῆς οἰκογένειας. Ἡ μητέρα της ὅταν ἦταν ἔγκυος προσευχόταν νὰ εἶναι ἀγόρι. Βλέποντας τοὺς ἱερόπαιδες στὸ Ἅγιο Βῆμα ζήτησε. Ἦθελε νὰ ὑπηρετεῖ κι ἓνα δικό της παιδί στὸ Ἅγιο Θυσιαστήριο. Κύριος οἶδε γιατί δὲν ἔγινε τὸ θέλημά της. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἐξάχρονο κορίτσι της ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη χάρη. Ἀγαπᾷ νὰ βρίσκεται συνεχῶς μέσα στὸν Ναό. Πολλὲς φορὲς συμμετέχει στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες ψέλνοντας μὲ τὴν μελωδική φωνούλα της δίπλα στὴν μητέρα της. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς ὅταν ἔρχονται μὲ τὸ αὐτοκίνητο στὴν ἐκκλησία ἡ Δ. ἔχει ἄγχος. Κοιτάει καὶ ξανακοιτάζει τὸ ρολοῖ καὶ λέει:

-Μαμά, κάνε γρήγορα γιατί θὰ ἀργήσουμε.
-Μὰ δὲν βλέπεις, ἔχει πολλὴ κίνηση ὁ δρόμος.
-Τότε νὰ πᾶμε ἀπὸ ἄλλο δρόμο!

Τὸ βράδυ γονατίζει στὸ εἰκοναστάσι τοῦ σπιτιοῦ της καὶ προσεύχεται. Προσεύχεται γιὰ ὅλους. Μὰ ἰδιαίτερος γιὰ τὸν πατέρα της, ποὺ δὲν εἶναι Χριστιανός.

-Χριστέ μου, Σὲ παρακαλῶ, φώτισε τὸν πατέρα μου νὰ βαπτισθεῖ ὀρθόδοξος χριστιανός!

Τὴν ἴδια προσευχὴ ἐπαναλαμβάνει κάθε μέρα. Ἡ μητέρα της τὴν ἀκούει καὶ συγκινεῖται. Καὶ παίρνει ἐλπίδα ὅτι κάποια μέρα θὰ γίνῃ πραγματικότητα τὸ ὄνειρό της. Καὶ ὁ σύζυγός της θὰ πιστέψει καὶ θὰ βαπτιστεῖ.

Ἀλλὰ ἡ Δ. δὲν μένει μόνο στὴν προσευχή. Τὶς προάλλες πησιάζει τὸν πατέρα της καὶ τοῦ εἶπε:

-Μπαμπά, θέλω νὰ μοῦ κάνεις ἓνα δῶρο στὴν γιορτὴ μου.
-Τί δῶρο θέλεις;
-Θέλω τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς μου νὰ βαπτιστεῖς!

Μετὰ ἀπὸ κάποια θ. Λειτουργία στὸ Book Café "Φιλοκαλία" ὁ Ἐπίσκοπός μας μὲ τοὺς πιστοὺς συζητᾷ καὶ ἀπαντᾷ σὲ ἐρωτήσεις τῶν πιστῶν. Τὸ θέμα περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν Ἁγίων μας. Καὶ ἡ Δ., καθισμένη

στὴν ποδιά τῆς μητέρας της παρακολουθεῖ μὲ προσοχὴ τὴν συζήτηση. Ἀκούει γιὰ τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων καὶ ἐντυπωσιάζεται. Σὲ κάποια στιγμή λέει στὴν μητέρα της:

Μαμά, πὲς στὸν Τετζουκιονίμ (=Σεβασμιώτατο) νὰ μᾶς μιλήσει καὶ γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου μου.

Ἡ μητέρα μεταφέρει τὸ αἶτημά της στὸν Ἐπίσκοπο. Κι ἐκείνη περιμένει νὰ ἀκούσει τὴν ἀπάντηση. Χαμογελάει χαριτωμένα ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ὑπόσχεται ὅτι θὰ τῆς μιλήσει μιὰ μέρα ποὺ θὰ ἔχουν περισσότερο καιρὸ γιὰ τὸν Ἅγιο της καὶ μάλιστα θὰ τῆς δείξει καὶ ἓνα σχετικὸ βίντεο μὲ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου. Τὸν τελευταῖο χρόνο ἔγινε συστηματικὴ διδασκαλία περὶ νοερᾶς προσευχῆς πρὸς τοὺς Κορεάτες πιστοὺς. Γιὰ νὰ ἐξοικειωθοῦν οἱ πιστοὶ μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ τὴν μελοποιήσαμε σύμφωνα μὲ τὸ γνωστὸ ἀγιορείτικο "Κύριε, ἐλέησον" τοῦ πηλαγίου Α' καὶ τὸ ψάλλουν οἱ πιστοὶ σὲ συνάξεις μελέτης Ἁγίας Γραφῆς καὶ σὲ ἄλλες εὐκαιρίες.

Ἡ Δ. ἀγαπάει πολλὴ νὰ ψέλνει τὴν προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Τὴν ψέλνει ἀκόμη καὶ στὸ σχολεῖο της. Μιὰ μὴ χριστιανὴ φίλη της ἀκούει τὸ παράξενο στ' αὐτιά της ψάλλισμο καὶ τὴν ρωτᾷ:

-Τὶ τραγούδι εἶναι αὐτὸ ποὺ τραγουδᾷς;
-Αὐτὸ δὲν εἶναι τραγούδι. Εἶναι ἡ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ, τῆς ἀπαντᾷ μὲ σοβαρότητα ἡ Δήμητρα.
-Καὶ γιατί τὸ λὲς συνέχεια;
-Γιατὶ ὅταν λὲμε συνέχεια αὐτὴ τὴν προσευχὴ φεύγουν μακριὰ οἱ δαίμονες!
Ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια τότε θὰ τὴν λὲω κι ἐγώ!

"Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἴνον". (Ψαλ.8:2) Κύριε, φύλαγε ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν πτερυγῶν Σου τὴν Δ. καὶ ὅλα τὰ παιδιά τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀμήν.

Ἀθανασία Δ. Κοντογιαννακοπούλου

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΜΙΑΣ ΨΥΧΗΣ

Ήταν ἄθεος. Ἀλλὰ μετὰ τὰ ἐξήντα του ἄρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς θρησκείας καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ Ἰσλάμ. Ἡ ὀρθόδοξη ὁμως Ρωσίδα μετανάστis, στὴν ὁποία νοίκιαζε ἓνα μικρὸ κῶρο κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι του, τοῦ μίλησε γιὰ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἔφερε αὐτὸν καὶ τὴν γυναίκα του στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεούη.

Ἔτσι ἄρχισε ἡ γνωριμία τοῦ ἀνδρογύνου μετὰ τὴν Ὀρθοδοξία. Κατηχήθηκαν καὶ βαπτίστηκαν. Μ. καὶ Π. τὰ χριστιανικά τους ὀνόματα. Ἀργότερα βαπτίστηκε καὶ ὁ μικρότερος γιὸς τους, ἐνῶ ὁ μεγαλύτερος, μεταπτυχιακὸς πυρηνικὸς φοιτητῆς, παραμένει ἀκόμη ἄθρησκος.

Πέρασε μιὰ ὀκταετία περίπου ἀπὸ τότε ποὺ ἐγίναν Ὀρθόδοξοι. Συμμετεῖχαν ἐνεργὰ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Μάξιμος ψηφίστηκε μάλιστα δύο φορές καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητας τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Κάποια μέρα, ἐντελῶς ἀπρόσμενα, ἦρθε ἡ δοκιμασία. Ὁ Μ. βαρεὶ ἀρρωστος. Καρκίνος στὸν ἐγκέφαλο! Μέσα σὲ λίγους μῆνες ἔληωσε. Ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τὸν ἐπισκέφθηκαν στὸ νοσοκομεῖο καὶ στὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο τὸν μετέφερε ἡ οἰκογένειά του, ἀφοῦ οἱ γιατροὶ ἀνθρωπίνως δὲν εἶχαν νὰ τοῦ προσφέρουν τίποτε πλεόν.

Στὸ σπίτι τελέστηκε τὸ Μυστήριο τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου καὶ μετέλαβε Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ. Μετὰ τὸ Εὐχέλαιο καὶ τὴν θ. Μετάληψη ἀνέλαβε τὴν δυνάμει του. Συζητοῦσε, ἦταν εὐδιάθετος καὶ συμμετεῖχε στὸ γεῦμα μετὰ ὄλους μαζί. Οἱ δικοὶ του μιλοῦσαν γιὰ θαῦμα. Μετὰ μία ἐβδομάδα περίπου ἔπεσε σὲ κῶμα. Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ διάβασε τὴν “Εὐχὴ εἰς ψυχοραγοῦντα” καὶ μετὰ ἀπὸ λίγες ὥρες παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Χριστό, τὸν ὁποῖο τόσο πολὺ ἀγάπησε.

Ἔτσι ἔκλεισε ὁ κύκλος μιᾶς ψυχῆς ἐδῶ στὴν γῆ γιὰ νὰ ἀνοίξει ἓνας ἄλλος αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος στὴν ἄλλη καὶ μακαρία κοντὰ στὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Σεούη ὁ πρωτότοκος γιὸς τοῦ ἀειμνήστου Μ. δὲν σταματοῦσε νὰ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐγκάρδιον εὐχαριστίαν του πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους στὴν κηδεὶα τοῦ πατέρα του. Καὶ κάποια στιγμὴ εἶπε στὸν Ἐπίσκοπο: *“Σήμερα ἡ Ἐκκλησία σας μοῦ γλύκανε τὸν πόνο. Σὰς εἶμαι εὐγνώμων. Ὁ πατέρας μου πρὶν σὰς γνωρίσει ἦταν ἄθεος. Ἦταν εὐλόγημένος ποὺ πίστεψε στὸν Χριστό καὶ πιστεύω ὅτι ἔφυγε μετὰ ἐσωτερικὴν γαλήνη. Ἐγὼ εἶμαι ἀγνωστικιστῆς. Πόσο θᾶθελα νὰ πιστεῦσα κι ἐγώ! Ἀλλὰ δὲν μπορῶ ἀκόμα. Σὰς παρακαλῶ προσευχηθῆτε νὰ γίνει καὶ σὲ μένα τὸ θαῦμα”*.

A. Δ. Κ.

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Σ' ἓνα χωριὸ τῆς Γαλιλίας, σ' ἓνα βομβαρδισμὸ κατὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οἱ βόμβες κατέστρεψαν ἓνα ἀγαθὸν τοῦ Χριστοῦ ποὺ ὑπῆρχε στὴν πλῆτεῖα.

Ὅταν τελείωσε ὁ πόλεμος, οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, ποὺ εἶχαν περιμαζέψει τὰ κομμάτια τοῦ ἀγαθῆματος, προσπάθησαν νὰ τὰ συναρμολογήσουν καὶ νὰ ξαναστήσουν τὸ ἀγαθὸν στὴν πλῆτεῖα τους. Εἶδαν ὁμως μετὰ λύπη ὅτι ἔλειπαν τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἦταν ἀπλωμένα, σὰν νὰ ἀγκάλιαζαν ὄλο τὸ χωριὸ τους. Τὰ χέρια εἶχαν καταστραφεῖ ὀλοσχερῶς μετὰ τὸν βομβαρδισμὸ. Ἔτσι, οἱ κάτοικοι ἀποφάσισαν, δυστυχῶς, νὰ σταματήσουν τὴν συναρμολόγησιν, γιὰ τὸ θεωροῦσαν μάταιον κόπον.

Τότε ἓνας συγχωριανὸς τους τοὺς εἶπε κάτι, ποὺ τοὺς ἔδωσε θάρρος γιὰ νὰ συν-

εχίσουν τὴν συναρμοδιότητα τοῦ ἀγάλλματος. Ἔτσι ἀποτελείωσαν τὸ ἔργο τους, στήνοντας τὸ ἄγαλμα τοῦ Χριστοῦ στὴν πηλατεῖα, χωρὶς χέρια. Καὶ ἀπὸ κάτω ἔγραψαν: «Τὰ χέρια μου εἶναι τὰ δικά σας»!

Ὁ Χριστὸς μᾶς καλεῖ νὰ γίνουμε τὰ δικά Του χέρια πρὸς τὸν πᾶσιόν μας. Νὰ ἀγκαλιάσουμε μὲ τὴν προσευχὴ καὶ μὲ τὴν ἀγάπη μας ὅλους. Νὰ γίνουμε τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ, πού θὰ καϊδέψουν καὶ θὰ ἀνακουφίσουν τὸν πονεμένο συνάνθρωπό μας. Νὰ ὑψώσουμε τὰ χέρια μας πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ νὰ σταματήσει ὁ πόλεμος στὴν Συρία, στὴν Παλαιστίνη, στὴν Οὐκρανία καὶ ὅπου ἀλλοῦ σκοτώνονται ἄδικα ἄνθρωποι. Καὶ μὴ ξεχνᾶμε πὼς ὅ,τι κάνουμε γιὰ τὸν ὅποιοδήποτε συνάνθρωπό μας, «ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Μτ. 25:40) μᾶς εἶπε ὁ Χριστὸς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΗ ΣΕΟΥΛ

Τὴν Δευτέρα 21 Μαΐου, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἄρχισαν ἐντατικά μαθήματα (Δευτέρα – Σάββατο, 10 π.μ. ἕως 6 μ.μ.) ἀγιογραφίας στὸν χώρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας στὴν Σεούλ.

Ὁ καθηγητὴς – ἀγιογράφος κ. Σῶζος Γιαννούδης ἦρθε στὴν Κορέα καὶ φέτος γιὰ νὰ διδάξει τὴν ἱερὴ τέχνη τῆς ἀγιογραφίας σὲ Κορεάτες καὶ Σηλαβόφωνους.

Τὰ μαθήματα, πού ξεκίνησαν μὲ προσευχὴ καὶ χαιρετισμὸ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτη Κορέας π. Ἀμβροσίου, παρακολούθησαν δεκαοκτὼ σπουδαστὲς ὀρθόδοξοι καὶ ἐτερόδοξοι.

Τὴν Κυριακὴ 24 Ἰουνίου πραγματοποιήθηκε στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεούλ Ἐκθεση Βυζαντινῶν Εἰκόνων μὲ τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Σ.Φ.Ι.Ο.Ε. ΚΟΡΕΑΣ

Δραστηριότητες του Συλλόγου Φίλων Ίεραποστολῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κορέας

Ἐκδήλωση στήν Ἀρχιερατεία Μεθάνων

Μετά ἀπό τήν ἐπιτυχημένη ἐκδήλωση στόν Πόρο, σειρά εἶχε ἡ Ἀρχιερατεία τῶν Μεθάνων γιά νά ἐνημερώσουμε τήν περιφέρεια τῆς Ἱ Μητροπόλεώς μας γιά τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖτε

Ὁ π. Ἀμβρόσιος, ἀπό τὰ Μέθανα μέσω Skype

στήν χώρα τῆς «Πρωινῆς Γαλήνης», ὅπως ἀποκαλοῦν τήν Κορέα. Μὲ τήν εὐλογία τοῦ Ποιμενάρχου μας Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας Σπετσῶν & Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, ἦρθαμε σὲ ἐπικοινωνία μέ τὸν Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Μεθάνων π. Χρυσοβαλάντη Βηλάχο καὶ ὀργανώσαμε τὴν ἐκδήλωση – ἐνημέρωση μετὰ τὸ πέρας

τῆς Θ. Λειτουργίας τὴν Κυριακὴ 10ῆς Ἰουνίου 2018. Εἶχαμε τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία μέσω τῆς τεχνολογίας (Skype) νά ἔχουμε ἓνα μακρὸ διάλογο μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Ἀμβροσίου.

Ὁ π. Ἀμβρόσιος ἐκπροσωπῶν τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη στὶς ἐκδηλώσεις «Παύλεια 2018» στήν Βέροια

Ὁ Ἅγιος Κορέας, ἀπάντησε σὲ πολλὰ ἐρωτήματα πού ἀφοροῦσαν τὴν Ἱεραποστολὴ στήν Κορέα καὶ μέ τὸ δικὸ του τρόπο περιέγραψε τίς **συνθῆκες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου στήν Κορέα, καθὼς καὶ τίς δυσκολίες** σὲ μιά χώρα πού ἡ παρουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι μόνο 115 χρόνια.

Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μέ τὴν προβολὴ τοῦ DVD μέ θέμα «Μεγάλῃ Ἑβδομάδα-Πάσχα στήν Κορέα».

Εὐχαριστοῦμε τὸν π. Χρυσοβαλάντη καὶ τίς κυρίες τῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Τριάδος γιά τὴν βοήθειά τους.

Χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας στό Πατριαρχεῖο

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπιδίδει τὴν ποιμαντορικὴ Ράβδο στὸν νεοχειροτονηθέντα Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνα, στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι (Φωτογραφία Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο - Νίκος Μαγγίνας).

Μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἐτελέσθη τὴν Τετάρτη, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, τῆς ὁποίας τὸ ἱερὸ λείψανο εὐρίσκεται στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας Μύρωνα, στὸ Φανάρι.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης Εἰρηναιὸ καὶ τοὺς Μητροπολίτες Προικοννήσου Ἰωσήφ, Ρόδου Κύριλλο, Γάνου καὶ Χώρας Ἀμφιλόχιο, Κισάμου καὶ Σελίνου Ἀμφιλόχιο, Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς Ἡσαΐα, Κορέας Ἀμβρόσιο καὶ Πέτρας καὶ Χερρονήσου Γεράσιμο.

Πρὶν ἀπὸ τὴν χειροτονία, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ἀπνύθιεν πρὸς τὸν ἐψηφισμένο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας πατρικούς λόγους οἰκοδομῆς καὶ νοουθεσιῶν γιὰ τὴν νέα ἀποστολὴ διακονίας πού τοῦ ἀνέθεσε ἡ Μητέρα Ἐκκλησία.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ὑπεγράμμισε ὅτι στὴν σύγχρονη ἐποχὴ τοῦ ἑαυτοκεντρισμοῦ καὶ τῆς ἀδιαφορίας γιὰ τὸν πῆλσιον, οἱ διάκονοι τοῦ Χριστοῦ ὀφείλουν νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο μὲ αὐταπάρνηση καὶ αὐτοθυσία.

Ὁλοκλήρωνοντας, ἐπεσήμανε πρὸς τὸν ἐψηφισμένο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας:

«Τὸ μυστήριον τῆς εὐχαριστιακῆς πραγμάτωσεως τῆς Ἐκκλησίας καλεῖσαι ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ διακονῆς ὡς ἐπίσκοπος καὶ μητροπο-

λίτης εἰς τὴν Ἐπαρχίαν σου. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν σου εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ εὐχαριστιακὴ καὶ ἐσχατολογικὴ ταυτότης τῆς Ἐκκλησίας ἀπειλεῖται σήμερον ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τάσεις ἐσωστρεφείας καὶ ἀκοσμικῆς πνευματικότητος ἐντὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Ἡ ἡμετέρα Μετριότης καὶ οἱ τιμήσαντές σε διὰ τῆς τιμίας ψήφου αὐτῶν ἀδελφοὶ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς γνωρίζομεν ὅτι θέτομεν βαρὺ φορτίον εἰς στιβαροὺς ὤμους. Εἶσαι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς λεβεντογέννας καὶ ἀριστοτόκου Κρήτης.

Ἡ μέχρι σήμερον πορεία σου, ὑπόδειγμα ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας σου, ἡ ἠλιπαρὰ καὶ πολυδιάστατος μόρφωσις καὶ παιδεία σου, ὁ δυναμισμὸς καὶ τὸ φιλόθεον καὶ φιλάνθρωπον ἦθος σου, ἐγγυῶνται καρποφόρον ποιμαντορίαν. Σὲ ἀναμένει μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλλας τὸ εὐλογημένον ποίμνιόν σου. Σὲ συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ τοῦ Πατριάρχου σου, τῶν συνεπισκόπων σου, τοῦ ἡοιοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ κλήρου, τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ συνευχομένου ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ μακρόθεν».

Ἐκκλησιάστηκαν Ἱεράρχες καὶ κληρικοί τοῦ Θρόνου, ὁ πρέσβυς Εὐάγγελος Σέκερης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Πόλη, Ἄρχοντες Ὀφφικιάηιοι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, συγγενεῖς τοῦ νέου Μητροπολίτου, καὶ πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν Πόλη, τὴν Κύπρο, τὴν Κρήτη καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

Ἀμέσως μετὰ, στὴν καταμεστὴ Αἴθουσα τοῦ Θρόνου, στὸν Πατριαρχικὸ Οἶκο, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀντιφώνηση τοῦ νέου Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τίς εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, καὶ τοὺς Μητροπολίτες πού συγκροτοῦν τὴν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, γιὰ τὴν ἐκλογή του στὴν νησιωτικὴ αὐτὴ Ἐπαρχία τοῦ Θρόνου.

Ἀκολουθῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, σὲ σύντομο χαιρετισμὸ του, ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας καὶ τὴν εὐαρέσκειά του πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησία πού ἔδωσε ἕνα τέτοιο στέλεχος, μὲ ξεχωριστὸ ἦθος, μόρφωση καὶ πνευματικότητα γιὰ νὰ διακονήσει τὴν Μητέρα Ἐκκλησία ὡς Ἱεράρχης αὐτῆς.

«ΑΠΕ-ΜΠΕ» 11 Ἰουλίου, 2018

Πρὸς τοὺς Ἀποδέκτες τοῦ Ὀδοιπορικοῦ

Πρὸς καλύτερα καὶ ταχύτερα ἐπικοινωνία, παρακαλοῦμε ἐνημερώσατέ μας ἂν διαθέτετε:
e-mail, Fax, Τηλέφωνα

μέσα ἐπικοινωνίας δικά μας:
Fax: 210-7780541, Τηλ.: 210-7710732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΟΡΕΑΣ

Τῆς ἀείμνηστης Καλομοίρας Πατελήρου

Σὲ ἡλικία 18-20 ἐτῶν μὲ εἶχε συνεπάρει ὁ ἐνθουσιασμὸς νὰ πάω καὶ νὰ προσφέρω τίς ὑπηρεσίες μου σὲ κάποια Ἱεραποστολή. Ἔμεινε ὅμως ἕνα ἀπραγματοποιήτο ὄνειρο γιὰ πολλὰ-πολλὰ χρόνια.

Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο, περίπου, ἄρχισε νὰ ξυπνᾷ πάλι μέσα μου ἔντονα ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐργασθῶ στὴν Ἱεραποστολή, γιὰτὶ πάντα μὲ συγκινοῦσε ἡ δρᾶσις καὶ ἡ αὐταπάρνηση τῶν Ἱεραποστόλων.

Δὲν εἶχα βέβαια τίς δυνατότητες Ἱεραποστόλου, ἤθελα ὅμως νὰ προσφέρω τίς ὑπηρεσίες μου, χωρὶς νὰ μὲ ἐνδιαφέρει ἡ ἐργασία, πού θὰ ἔκανα, ἀρκεῖ νὰ μποροῦσα νὰ δώσω, ἔστω τὸ ἐλάχιστο.

Μετὰ ἀπὸ ἐπαφές πού εἶχα μὲ ἀνθρώπους πού ἐργάζονται γιὰ τὴν Ἱεραποστολή, καὶ αὐτοὶ εἶναι πολλοὶ καὶ ἀθόρυβοι, πῆρα τὴν ἐγκρισι ἀπὸ τὸν π. Σωτήριον Τράμπα νὰ πάω στὴν Κορέα, καὶ νὰ βοηθήσω ὅπου καὶ ὅπως μποροῦσα, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Δυὸ μῆνες πρὶν ξεκινήσω, ἄρχισα τίς ἐτοιμασίες. Ἀνυπομονοῦσα νὰ ἔλθει ἐκείνη ἡ ἡμέρα. Εἶχα ἀνοίξει μία βαλίτσα καὶ ἔριχνα μέσα ὅ,τι νόμιζα πὼς θὰ μοῦ χρειασεῖ.

Ψυχικὴ προετοιμασία δὲν χρειάστηκα γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ὥρα πού πῆρα τὴν ἀπόφαση, μετὰ ἀπὸ πολλὴ προσευχή, ἤμουν ἔτοιμη. Δὲν ἀνησυχοῦσα καθόλου γιὰ τὸ ὅτι μποροῦσα νὰ ἀντιμετωπίσω κάποια δυσκολία. Εἶχα τόση πίστη, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μὲ βοηθοῦσε νὰ μὴν ἔχω κανένα πρόβλημα. Ἔτσι καὶ ἔγινε, καὶ Τὸν εὐχαριστῶ γι' αὐτό.

Ἐφθασε ἐπιτέλους ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως. Ἐπειδὴ θὰ ταξίδευα μόνη, εἶχα μικρὴ ἀγωνία, γιὰτὶ τὸ ταξίδι εἶναι πολλὴ μακρυνό. Πῆρα τὴν διαβεβαίωση ἀπὸ τὴ Σεοῦη, ὅτι θὰ μὲ συνόδευαν οἱ προσευχὲς καὶ ξεκίνησα πολλὴ χαρούμενη. Δὲν ἔβληπα τὴν ὥρα, νὰ μπῶ στὸ ἀεροπλάνο.

Ἐφθασα στὴ Σιγκαπούρη χωρὶς καλὰ-καλὰ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΡΕΑΣ 2.- Μαρτυρίες

να τὸ καταλάβω, μὲ πολλὴ ἡρεμία καὶ γαλήνη. Ἀλλὰξα ἀεροπλάνο καὶ βρέθηκα στὴ Σεούλ πολλὴ ἡρεμὴ καὶ χαρούμενη. Πράγματι, οἱ προσευχὲς τοῦ κλιμακίου τῆς Σεούλ μὲ συνόδευσαν!

Στὸ ἀεροδρόμιο, περίμενε ὁ π. Σωτήριος καὶ οἱ συνεργάτριες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, πού ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἰργάζοντο στὴ Σεούλ. Εἶχαν ἐτοιμάσει μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ φροντίδα τὸ διαμέρισμα, ὅπου θὰ ἔμενα, ὥστε δὲν ἔλειπε τίποτα. Δὲν περίμενα πὼς θὰ ἦταν τόσο ὁμορφο. Ἀνοίγοντας τὸ παράθυρο, εἶχα μπροστά μου τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου τῆς Σεούλ. Ἀφοῦ πέρασαν 2-3 μέρες νὰ ξεζαλιστῶ καὶ νὰ συνηθίσω τοὺς Κορεάτες ἀδελφούς. Μοῦ ἔκαμε ἐντύπωση ἡ εὐγένειά τους, ἡ προσοχὴ καὶ ἡ εὐλάβεια, πού δείχνουν μέσα στὴν Ἐκκλησίαν. Βέβαια δὲν μπορούσα νὰ μιλήσω μαζί τους, γιατί δὲν γνωρίζω τὴ γλῶσσα τους, ὅμως μὲ ἕνα χαμόγελο καὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη καταφέρνει κανεὶς πολλὰ.

Οἱ ἐμπειρίες στὴν Κορέα ἦταν πολλὲς καὶ ποικίλες. Ὅλα ἦσαν πρωτόγνωρα. Βρισκόμουν στὴν ἄλληλη ἄκρη τοῦ κόσμου, ἀνάμεσα

σὲ ἀνθρώπους ἄλλης ράτσας καὶ ἄλλης φυλῆς. Τοὺς ἔβλεπα νὰ κάνουν τὸν σταυρὸ τους καὶ ἐνόμιζα ὅτι ἀμαρτάνουν. Δὲν μπορούσα νὰ συνειδητοποιήσω, ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι, βαπτισμένοι ἀδελφοί μου καὶ μάλιστα πολλὴ πιστοί... Εἶχα ξαφνιαστεῖ.

“Ὅταν μᾶς καλοῦσαν στὰ σπίτια τους γιὰ Ἁγιασμό, μοῦ ἔκανε ἐντύπωση, πού πάντα εἶχαν καλεσμένους φίλους καὶ συγγενεῖς ὀρθοδόξους μὲ τὰ παιδιὰ τους. Κρατοῦσαν ὄλοι βιβλιαράκι στὸ χέρι καὶ ἔψαλλαν ὄλοι μαζί μὲ πολλὴ εὐλάβεια.

“Ὅταν τελείωνε ὁ Ἁγιασμός, καθόμαστε ὄλοι μαζί σὲ κοινὴ τράπεζα.” Ἦταν κάτι πολλὴ ὁμορφο.

Ἀγαποῦν πολλὴ τὸν π. Σωτήριο, γιατί εἶναι πολλὴ ἀπλὸς καὶ πολλὴ κοντὰ σὲ ὄλους.

Αὐτὰ γίνονται σὲ ὄλες τίς ἐκκλησίες καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Κορέας. Εἶχα τὴν χαρὰ νὰ τίς ἐπισκεφθῶ ὄλες. Σὲ ὄλες τίς ἐκκλησίες, τὰ παιδιὰ ἔχουν κάνει χορωδίες, ψάλλουν ὄλα σχεδόν, ἐνῶ ἔχουν ὠραῖες φωνές.

Ἰδιαίτερη ἐντύπωση μοῦ ἔκαναν τὰ παιδιὰ στὸ Παλὰγκ-Ρί. Τὸ Παλὰγκ-Ρί εἶναι χωριό, κοντὰ στὰ σύνορα μὲ τὴν Β. Κορέα καὶ οἱ μισοὶ κάτοικοί του εἶναι ὀρθόδοξοι.

Ἐχει πολλὴ ὁμορφὴ ἐκκλησία πού ξεχωρίζει ἀπὸ μακριά, γιατί εἶναι σὲ ὕψωμα.

Τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ εἶναι πολλὴ ἀγνὰ καὶ πολλὴ καλὰ. Τρεῖς ἡμέρες ἐμείναμε μαζί τους καὶ σχεδόν δὲν ἔφυγαν ἀπὸ κοντὰ μας.

Στὴν Λειτουργία, ἔψαλλαν πολλὴ ὁμορφα, ὄλα μαζί μᾶς ἔκαναν παρέα, ἐφάγαμε μαζί καὶ ἐπαίξαμε κάτι περιέργα κορεάτικα παιγνίδια. Μᾶς τραγουδῆσαν καὶ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο, νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν.

Ἄλλα καὶ ὁ π. Σωτήριος εἶναι πολλὴ κοντὰ τους καὶ δὲν τοὺς χαλάει κατήρι.

Ἦθελαν ἐκδρομὴ στὸ βουνὸ καὶ ἡ κυρία Πατελάρου, πρώτη ἀριστερά, μὲ παιδιὰ τοῦ Παλὰγκ-Ρί, στὴν ἐκδρομὴ τους.

Η ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΔΕΚΑΕΞΑΜΕΛΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΟΘΩΝΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Τὴν Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου 2018 κοιμήθηκε ὁ ἀείμνηστος Ὁθωνας Ζωγράφος καὶ τὴν ἐπομένη τελέστηκε στὸν ἱερὸ ναὸ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Κυψέλη Αἰγίνης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης π. Ἐφραίμ ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία του.

Ὁ ἐκλιπὼν γεννήθηκε στίς 26 Νοεμβρίου τοῦ 1926. Ὁ πατέρας του Ἐλευθέριος κοιμήθηκε πολλὴ νωρὴ ἀφήνοντας στὴν σύζυγό του Σοφία πέντε ἀνήλικα παιδιά, τὰ ὁποῖα πέρασαν πολλὴ δύσκολα παιδικὰ χρόνια, ἰδιαίτερος κατὰ τὴν περίοδο τῆς Κατοχῆς. Ὅμως ἡ μητέρα τους, ποὺ εἶχε γνωρίσει τὸν Ἅγιο Νεκτάριο, στάθηκε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο σὲ πλεῦρό τους καὶ τοὺς δίδαξε νὰ στηρίζουν τὴν ζωὴ τους στὸν Θεό.

Ἔτσι ὁ μικρὸς Ὁθωνας ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία διδάχθηκε ἀπὸ τὴν μητέρα του νὰ συμμετέχει ἀνελλιπῶς στίς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ παιδὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἔμαθε νὰ ψάλλει καὶ νὰ ὑπηρετεῖ σὲ Ἱερὸ Βῆμα καὶ σὲ Ἱερὸ Ἀναλόγιον, τὸ ὁποῖο δὲν ἐγκατέλειψε ποτέ μέχρι τὴν τελευταία του ἀναπνοή.

Τὸ 1951 νυμφεύθηκε τὴν Ξανθούλα τὸ γένος Γκαρῆ μὲ τὴν ὁποία ἔζησαν μαζὶ 63 χρόνια. Ὁ Θεὸς τοὺς εὐλόγησε καὶ δημιούργησαν δεκαεξαμελῆ οἰκογένεια, μία ἀπὸ τίς πολυπληθέστερες οἰκογένειες τῆς Ἑλλάδας.

Μέσα σὲ σπιτικὸ τους δέσποζε ἡ ψαλτικὴ, ἡ προσευχὴ, ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ νηστεία, ἡ ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ τιμιότητα. Ἔτσι δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι δύο ἀπὸ τὰ παιδιά τους, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης π. Ἐφραίμ καὶ ὁ Κορέας π. Ἀμβρόσιος, ἀκολούθησαν τὸν δρόμο τῆς ἀφιέρωσης καὶ διακονοῦν στὴν Ἐκκλησία.

Νεκτάριος Λαβούτας

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς ἐκφράζει πρὸς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκλιπόντος τὰ θερμὰ συλλυπητήριά του καὶ εὐχεται νὰ εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀειμνήστων Ὁθωνος καὶ Ξανθούλας καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ τοὺς ἀναπαύσει μετὰ τῶν δικαίων καὶ τῶν Ἁγίων.

σέ μιά μόνη μέρα. Γι'αυτό κάθε πράγμα πρέπει να γίνεται στόν καιρό του· οί ιδέες ακολουθοῦν τόν δρόμο τῆς ἐξελιξέως των, οί ἄνθρωποι δέν ζοῦν ὅλοι μέ τόν ἴδιο ρυθμό προόδου καί, ἄλλοι εἶναι προχωρημένοι, ἄλλοι καθυστερημένοι.

Ἐν προκειμένῳ, ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν ἐρωτημάτων, παρατηροῦμε ὅτι:

Ἐπάρχουν ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα δύναται νὰ τεθοῦν ὡς ἐρωτήματα, καί ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δέν δύναται νὰ τεθοῦν ὡς ἐρωτήματα.

Ὡς ἐρώτημα (π.χ. ἀπὸ τὸν κῶρο τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν) τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τεθῆ εἶναι τὸ, «*ἀν τὸ Σύμπαν εἶναι σταθερὸν ἢ ἐξελισσόμενον*».

Ἐρωτήματα ποὺ δέν τίθενται, εἶναι τὰ ἀναφερόμενα πέραν τοῦ συνειδητοῦ, ἐπέκεινα τοῦ συνειδένα, εἰς τὸ μεθόριον τοῦ ὑπερφυσικοῦ μέ τὸ ὑπερβατικόν, μέ ἐκεῖνο δηλαδὴ ποὺ ὑπερβαίνει τὴν γνώση μας, εἰς τὴν περιοχὴ τῆς μεταφυσικῆς, ὅπου ἡ καρδιά ξεπερνᾷ τὴν διεισδυτικότητα τοῦ νοῦ καί εἰσέρχεται εἰς τὴν θέα τῶν μὴ ὁρωμένων.

-Ἐκεῖ ὅπου «...ὁ νοῦς ἡσυχάζει καί ἡ ψυχὴ ἐνώνεται μέ τὸν Θεόν».

Ἀκόμη, ὑπάρχουν ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα τίθενται μέν, ἀλλὰ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς εἶναι δύσκολο νὰ συλλάβῃ τὴν οὐσία τῆς ἀπαντήσεως των, ὅπως ὅτι, «*τὸ Σύμπαν ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ μὴ ὄντος*».

Τέλος, ὑπάρχουν ἐρωτήματα ποὺ δέν τίθενται, ὡς ἐρωτήματα, γιατί δέν ἔχουν νόημα, ὅπως τὸ ἐρώτημα: «*ποῦ, σὲ ποῖον μέρος ἐδημιουργήθη τὸ Σύμπαν*».

Καί δέν ἔχει νόημα τὸ ἐρώτημα αὐτό, καθ' ὅσον ὁ κῶρος δέν προϋπῆρχε τῆς δημιουργίας τοῦ Συμπαντος Κόσμου, ἀλλὰ μετὰ τῶν: ὕλης-ἐνεργείας-χρόνου, τὰ ὁποῖα συναποτελοῦν ἐνιαία καί ἀραγῆ ὄντοτητα, τόν Χωροχρόνον.

Ὅπως, ἐπίσης δέν ἔχει νόημα (ἀνόητον) τὸ ἐρώτημα: «*τί ἐκανε ὁ θεὸς πρὶν δημιουργήσῃ τὸν κόσμον*»

Καθίσταται λοιπὸν ἐπιτακτικὴ προτεραιότης

καί ἀνάγκη κατανοήσεως τῆς σημασίας τοῦ νοήματος τοῦ ἐρωτήματος.

Ὁ σκοπὸς ὅμως δέν εἶναι νὰ ἀπαντηθοῦν ἐρωτήματα, ἀλλὰ νὰ περιγραφῆ ἓνα φρόνημα, νὰ δοθῆ τὸ στίγμα μιᾶς προσεγγίσεως τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Οἱ γνωστικὲς δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν τὸν πνευματικὸ τοῦ ὀρίζοντα.

Δηλαδὴ τὸ νοητὸ πεδίου τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει καί περικλίνει ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἰδῆ, νὰ αισθανθῆ, νὰ ἐννοήσῃ καί νὰ βιώσῃ ὁ ἄνθρωπος.

Ὁ πνευματικὸς αὐτὸς ὀρίζων δέν εἶναι ὁ ἴδιος δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη καί διὰ τὸν ἴδιον ἄνθρωπο κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ζωῆς του, καθ' ὅτι ὑπάρχει ἡ δυνατότης ὑπερβάσεως καί διευρύνσεως τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ὀρίζοντος, ἡ ἀνάβασις εἰς νέους ὀρίζοντες κ.λπ.

Ἄλλος εἶναι ὁ πνευματικὸς ὀρίζων τοῦ παιδίου, ἄλλος τοῦ ὠρίμου ἀνθρώπου, ἄλλος τοῦ ἐπιστήμονος, ἄλλος τοῦ φιλοσόφου.

Βεβαίως, οἱ ἐρωτήσεις ἔχουν τὰ κίνητρά των, γι' αὐτὸ καί δέν συλλελαμβάνομε τὸ νόημά των ἐξ ὀλοκληροῦ.

Ὁ ἄνθρωπος, λοιπὸν, ξεκίνησε τὴν ζωὴν του καί συνεχίζει τὴν πορεία του κοιτάζοντας πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἀλλὰ, κυρίως, περιεργεῖ περιπατῶν ἐπὶ τῆς Γῆς.

Μία πορεία μέ πλῆθος τοιοῦτων ἐρωτημάτων: «*τό περί Ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, τό Τριαδικόν καί ἡ Ἐνσάρκωσις, πῶς βρέθηκα πάνω στὴ γῆ, πῶς φτιάχτηκε ὁ κόσμος, ποῦ πάει καί πρὸς τί τελικὰ γίνονται ὅλα αὐτά*», καί προσπαθεῖ εἰς τὸν πρακτικὸ βίον νὰ τὰ ἀποκρυπτογραφήσῃ, νὰ τὰ ὀριοθετήσῃ, νὰ τοὺς δώσῃ ὑπόστασι, νὰ εὔρῃ τὸ μέτρον τὸ κατάλληλο διὰ νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ, νὰ τὰ μετρήσῃ, καί τὰ ἀξιοποιήσῃ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καί στό πλαίσιο ΙΕΡΑ-ΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ, αὐτὸς ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταδόσῃ τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀλήθεια μέσα στὴν ἀγάπη, πρὶν ἀπ' ὅλα, πρέπει νὰ ἔχῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, «*χαρτογραφήσῃ*» τὴν ὑπόστασίν του, τὴν «*κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεώς μας*», ὀφείλει δέ, νὰ διαχωρίσῃ τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ἔνδυμά της, νὰ διακρίνῃ ἀνάμεσα στοῦ ἀληθινὸ καί τὸ ψεύτικο, στοῦ πραγματικὸ καί τὸ νοητὸ, ἀνάμεσα στὰ γεγονότα καί τίς ἐρμηνεῖες των, τὸ Θεῖον ἀπὸ τὸ Ἀνθρώπινο, τὰ τοῦ Καίσαρος ἀπὸ τὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία στὴν Ἰνδία

Ἡ πρώτη θρησκεία τῶν Ἰνδῶν ἦταν ὁ Ἄνιμισμός, ἡ λατρεία τῶν πνευμάτων. Ὑπολείμματα ἀνιμιστῶν ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερα στὴν ἀπέραντη αὐτὴ χώρα. Κατόπιν, μὲ τὴν ἔλευση τῶν Ἀρείων, περὶ τὸ 1500 π.Χ., ἀνεπτύχθη ὁ Ἰνδουισμὸς μὲ μίξη θρησκευτικῶν στοιχείων τῶν Δραβιδῶν. Ὁ Ἰνδουισμὸς ἐξελίχθη κάτω ἀπὸ πολλὰ ἐπιδράσεις, γιὰ νὰ φθάσει στὴν μορφή πού ἐπικρατεῖ σήμερα στίς Ἰνδίες. Στὴν ἀρχὴ ἠεγόταν Βεδισμός, ἀπὸ τὰ ἱερὰ βιβλία, τὶς Βέδες, μετὰ Βραχμανισμός. Οἱ ἄνθρωποι ἐχωρίζοντο αὐστηρὰ σὲ τέσσερις τάξεις, πρᾶγμα πού μαζὶ μὲ τὴν ἔννοια τοῦ κάρμα καὶ τὴν μετεμψύχωση ἀπετέλεσαν τὰ θεμέλια τοῦ Ἰνδουισμοῦ. Γύρω στὸν 6ο αἰῶνα π.Χ. ἐμφανίζονται ὁ Βουδισμὸς καὶ ὁ Γαϊτανισμὸς, πού κι' αὐτὸς διεσώθη σὲ πολλὰς ομάδες καὶ διεδόθη μὲ αὐτὲς τὶς ποικιλίες στὴν Ἄνω Ἀνατολή. Δὲν θὰ μιλήσουμε περισσότερο καὶ γι' αὐτὴν τὴν θρησκεία, γιὰτὶ ὁ σκοπὸς πού ἀναφέρονται τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπλὰ κατατοπιστικά ὡς πρὸς τὸ ἕδαφος πού εὐρέθη τότε καὶ τώρα στίς χώρες αὐτές, ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἐξάπλωση τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ὁ Μωαμεθανισμὸς ἦ τὸ Ἰσλάμ, ὅπως προτιμοῦν οἱ ὄπαδοί του νὰ τὸν ἴενε, εἰσέβαλε ἀπὸ τὸν 8ο αἰῶνα μ.Χ. στίς Ἰνδίες καὶ ὑπὸ τὶς δύο του μορφές, Σουννιτισμὸ καὶ Σχισμὸ ἢ Σιιτισμὸ. Ἀπὸ τὸ 1947 οἱ περισσότεροὶ μουσουλμάνοι ἔχουν συγκεντρωθεῖ στὸ νέο κράτος τοῦ Πακιστάν. Τώρα αὐτὸ πού περισσότερο μᾶς ἀφορᾷ εἶναι ὁ Χριστιανισμὸς. Ὁ Χριστὸς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχαία παράδοση, ἔφθασε στὴν χώρα τοῦ Γάγγη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεῖται ἀπὸ ὄλους ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο.

Εἶναι βεβαιωμένο ὅτι οἱ ἠεγόμενοι ἀκόμη καὶ σήμερα «Χριστιανοὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ» ἀναφέρονται ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 4ου μ.Χ. αἰῶνα στὴν Νότια Ἰνδία, στὴν περιοχὴ πού ἠεγεται Μαθαμπάρ. Ὁ Ἅγιος Θωμᾶς εἶχε τέλος μαρτυρικὸ στὸ Μαθαμπάρ, μία ἀρχαία πόλη κοντὰ στὸ σημερινὸ Μαδράς. Καὶ σήμερα τὸ χριστιανικὸ στοιχεῖο κυριαρχεῖ στὴν περιοχὴ αὐτὴ τοῦ Μαθαμπάρ, ὅμως ἀπὸ αἰῶνες πολλοὺς καὶ λόγῳ τῆς μεγάλης ἀπόστασης ἀπὸ τὰ ὀρθόδοξα κέντρα, ἀλλὰ καὶ τῆς γειτνίασης πρὸς διάφορες αἰρετικὲς χριστιανικὲς Ἐκκλησίες, ἀπεκόπη ἀπὸ τὸν κορμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἔχει προσαρτηθεῖ ἀπὸ διάφορες χριστιανικὲς ὁμολογίες. Πρὶν ἀπὸ λίγῳ καιρὸ, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐπεσκέφθη καὶ συνομίλησε μὲ τοὺς χριστιανοὺς τοῦ Μαθαμπάρ.

Ἱεραπόστολοι ἀλλων χριστιανικῶν δογμάτων ἔδρασαν καὶ δροῦν μέχρι σήμερα στὸν ἀγρὸ τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπὸ τὸν 16ο καὶ τὸν 17ο αἰῶνα ἔχουν

προηγηθεῖ ρωμαιοκαθολικὲς ἱεραποστολές, ὅπως αὐτὴ ὑπὸ τὸν Φραγκίσκο Ξαβιὲ κατὰ τὴν πρὸς Ἰαπωνία πορεία του. Τὸ 1543 ἡ Γκόα ἔγινε ρωμαιοκαθολικὴ Ἐπισκοπὴ μὲ χιλιάδες πιστῶν.

Μὰ καὶ οἱ προτεστάντες ἱεραπόστολοι κατέφθασαν στὴν Ἰνδία μαζὶ μὲ τοὺς Εὐρωπαίους ἀποικιοκράτες. Τώρα τελευταῖα ὅμως, οἱ τοπικὲς αὐτὲς Ἐκκλησίες στὴν Ἰνδία, μὲ τὸ νὰ ἔχουν μορφωμένους ἡγέτες, ὄλο καὶ γίνονται πιὸ ἀνεξάρτητες ἀπὸ τὶς ξένες ἱεραποστολικὲς ἐταιρεῖες καὶ Ἐκκλησίες, ἀκόμη δέ, ἄρχισαν νὰ συνασπίζονται μετὰξὺ τους σὲ ομάδες χριστιανικῶν ὁμολογιῶν.

Καὶ ἡ Ὁρθοδοξία; Ἡ Ὁρθοδοξία εἶχε γιὰ αἰῶνες ἀφήσει αὐτὴ τὴν περιοχὴ τῆς Γῆς. Τὴν ἱεραποστολικὴ σκυτάλη τῶν Ἑλλήνων ἐκράτησαν μὲ ἐπιτυχία οἱ Ρῶσοι μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰῶνα, ἀλλὰ τὴν ὀδήγησαν σὲ ἄλλες ἐξωτικὲς χώρες τῆς Ἀσίας, πιὸ κοντὰ τους, στὴν Σιβηρία.

Μετὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνα, γύρω στὸ 1960, συνέβη στοὺς κόλπους τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας κάτι πού τὸ παρομοιάζουν πολλοὶ σὰν μία ξαφνικὴ καὶ μεγάλη ἔκρηξη, ἕνα πνευματικὸ Bing Bang. Μία μικρὴ ομάδα κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Ἀφύπνισαν ψυχὲς ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καλοπέραση καὶ τὸν ἱεραποστολικὸ ὕπνο τους. Καὶ ἄρχισε πάλι ἡ πορεία τῶν «πορευθέντων», πού κυρίως ἀγκαλιάζουν τὶς ἄλλες μικρὲς «αὐτόχθονες» ἐκρήξεις, στίς χώρες πού ἀπόκαναν περιμένοντας καὶ ἄρχισαν μόνες τους, ψηλαφητὰ μὰ ἐπίμονα, νὰ ψάχνουν γιὰ τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία, τὴν πρώτη, τὴν ἀνόθευτη. Ἔτσι λοιπὸν ἕνας ταπεινὸς, μὰ φιλογερός, ἱερομόναχος, ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος Ἀνθίδης, πού παρακολοῦθοῦσε ἀπὸ μία ἄκρη σιωπηλὸς αὐτὲς τὶς διαδικασίες τῆς ομάδας, ἔφυγε. Καὶ μετὰ ἀπὸ μία, θὰ ἔλεγε κανεῖς, δοκιμαστικὴ προετοιμασία στὴν Ἀφρική, ἐγκατεστάθη στὸ Ἀραμπὰχ τῆς Δυτικῆς Βεγγάλης τῶν Ἰνδιῶν. Ἐκατὸν πενήντα χιλιόμετρα πιὸ μακριά, ἦταν ἐγκαταλειμμένος ὁ περικαλλὴς μαρμαρινὸς ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Καλκούτα. Καρπὸς τῶν πλουσίων Ἑλλήνων τῆς Καλκούτας, πού ἤκμασαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν περασμένο αἰῶνα, ὁ ναὸς καὶ τὸ κοιμητήριό ἐκλείσαν τὸ 1973 μὲ τὴν ἀναχώρηση καὶ τοῦ τελευταίου ἱερέως τῆς παροικίας, τοῦ π. Κωνσταντίνου Χαλβατζάκη.

Ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος ἀρχίζει τὴν προσπάθεια μὲ ἀπλότητα, ταπείνωση, αὐταπάρνηση καὶ δουλειά, πολλὴ δουλειά.

Δέκα ὀλόκληρα χρόνια προσπαθοῦσε. Ἐκτισε ἕνα μικρὸ ναὸ, τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, πρεσβυτέριο, τυπογραφεῖο. ἠθέλη νὰ δεῖ μεταμορφωμένα ὄλα τὰ λειτουργικὰ βιβλία στὴν βεγγαλικὴ γλῶσσα. Ἦταν ὅμως ἄρρωστος καὶ ἠλικιωμένος. Στὰ

1990, σὲ ἡλικία 74 ἐτῶν, ὁ ἐργάτης τοῦ Χριστοῦ ἀνεπαύθη καὶ τὸ κοιμητήριο τοῦ Ἀραμπὰχ ἐδέχθη στὸ εὐφορο χῶμα του, σὰν σπόρο, τὸ κουρασμένο σῶμα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Ἀνθίδη, πρώτου Ἱεραποστόλου τῆς Ὁρθοδοξίας στὶς Ἰνδίες, μετὰ ἀπὸ τόσους αἰῶνες. Ἡ προσευχὴ του εἰσακούσθη ἀπὸ τὸν Κύριό του.

Τὸ μικρὸ ποίμνιο ἄρχισε νὰ αὐξάνει. Οἱ πειρασμένες ψυχὲς εὕρισκαν τροφή. Τὸ 1991 ἦρθαν πρῶτα ὁ πατὴρ Σωτήριος Τράμπας, μετέπειτα Ἐπίσκοπος Ζήλων καὶ ἑξαρχος Κορέας καὶ σήμερα Μητροπολίτης Πισιδίας καὶ μετὰ ὁ πατὴρ Ἰγνάτιος Σεγγὴς ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ὁ σπόρος κάρπιζε, σὰν τὸν κόκκο τοῦ σινάπεως. Σήμερα, ἐκτός ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς τοῦ Ἀραμπὰχ, ὑπάρχει ἀνοθοῦσα ὀρθόδοξη ἱεραποστολὴ μὲ Ἰνδοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους, μὲ Ἰνδοὺς κατηχητὲς καὶ ἀξιόλογο φιλιανθρωπικὸ ἔργο ἐπὶ καθημερινῆς βάσεως. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν γιὰ κέντρο τοὺς τὸν Ἱερό ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καλκούτας πού προαναφέραμε, στὴν συνοικία Kalighat (πρὸς τιμὴν τῆς Θεᾶς Κάλι, τῆς ὁποίας τὸ μεγάλιο τέμενος ὑψώνεται 500 γυάρδες μακρύτερα ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο ναὸ).

Γιὰ 250 χρόνια ἄνθησε ἐμπορικὰ ὁ Ἑλληνισμὸς στὴν Βεγγάλη. Καιρὸς τώρα νὰ ἀνθήσει καὶ ὅ,τι πιὸ ἀκριβὸ μπορεῖ νὰ προσφέρει γιὰ ἐξαγωγή τὸ ἔθνος μας, δηλαδὴ ἡ ὀρθόδοξος πίστη. Ἐνα ὀρφανοτροφεῖο μὲ ἐκκλησία καὶ ἄλλες πνευματικὲς καὶ ὠφέλιμες δραστηριότητες λειτουργοῦν κοντὰ στὴν Καλκούτα. Πολλὰ ταπεινὰ ἐκκλησάκια σὲ χωριά Ἰνδικὰ στεγάζουν τίς νεοσύστατες ἐνορίες τους, πού ποιμαίνονται ἀπὸ Ἰνδοὺς κληρικούς καὶ ἡ ἡπατεία προχωρεῖ. Θυμᾶμαι μὲ συγκίνηση τὴν μακαριστὴ Εἰρήνη Γκορεϊνέβα, μιά Ρωσίδα τῆς διασπορᾶς, πού διηγεῖτο γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς πίστεως μας σ' ἄλλοιους ἀνθρώπους μέσα ἀπὸ τὰ συντρίμια τῶν διωγμῶν στὴν τότε Σοβιετικὴ Ἐνωση. Τελείωνε κάθε σχετικὴ διήγηση μὲ τὰ ῥόγια: «*Et I ulte cotitinue*» (Καὶ ἡ ἡπατεία συνεχίζεται).

Ἔτσι συνέβαινε πάντα, ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας ἕως σήμερα. Ἀνίκητη, κυνηγημένη, μὰ στὸ τέλος ὄρθια, ἡ πίστη προχωρεῖ.

Θέλει ὅμως πόδια, πόδια εὐαγγελιζομένων τὴν Εἰρήνην καὶ ὧτα εὐήκοα νὰ τὴν κατανοήσουν καὶ νὰ τὴν δεχτοῦν.

Πολλὰ τέτοια αὐτὰ ἄνοιξαν, σχεδὸν μόνους, τώρα καὶ πενήντα χρόνια. Πιὸ παλιὰ ἔτρεχαν οἱ ἱεραπόστολοι, τώρα ἀπλᾶ προσκαλοῦνται γιὰ νὰ βοηθήσουν νὰ φουντώσει ἡ ἡδὴ, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, ἀναφθεῖσα σπῖθα.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΜΜΑΝ. ΠΙΠΕΡΑΚΗ - ΚΑΘ. ΠΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ

Ὁδοιπορικὸ

Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

Τριμηνιαῖον Ἐνημερωτικὸν Δελτίον

Τεύχος 64^{ον} • Ἰούλιος-Αὐγουστος-Σεπτέμβριος 2018

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ: 2107710732, Fax: 2107780541
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Νικόλαος Κ. Ἡλιόπουλος
Γράμμου 41, 15669, Παπάγου

ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
ADSTOCK - ΚΑΠΠΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ι.Κ.Ε.
Τηλ: 2106647066

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Πρόεδρος: Νικόλαος Ἡλιόπουλος – Μπχ/κός Ε.Μ.Π.
Α' Ἀντιπρόεδρος: Λουκάς Καρρᾶς – Νομικὸς Σύμβουλος
Β' Ἀντιπρόεδρος: Γεώργιος Ἀντωνάκης – Ἱατρός
Γεν. Γραμματεὺς: Λιάνα Μπράκου – Δικηγόρος
Ταμίας: Μαρία Μαρσέλου – Συντ/χος Ἰδιωτ. Ὑπάλληλος
Μέλν: Χρυσάνθη Χαλκιοπούλου – Συντ/χος Δημοσίου
Νεκτᾶριος Λαβούτας – Συντ/χος
Δημήτριος Κάρμας – Λυκειάρχης,
Καθ. Μαθηματικῶν
Γεώργιος Δημόπουλος – Οἰκονομολόγος
Χαρίκλεια Ρωξάνη – Οἰκονομολόγος
Μαρία Φύτρου – Τεχνικὸς Ἔργων
Σιβιτανδεῖου Σχολῆς

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ:

Ἀλέξιος Πλιάκος - Καθηγ. Τ.Ε.Ι.
Παναγιώτα Δρογκάρη - Δημόσ. Ὑπάλληλος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ - ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:
Ἐθνικὴ Τράπεζα: 040/296124-56
Alpha Bank: 473-002101-099272

Σημ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς **Ἰνδίας**, ὑπάγεται στὴν Ἱερά Μητρόπολη Συγκαπούρης (Μητροπολίτης κ. Κωνσταντίνος), ἡ ὁποία ἰδρύθη διὰ Πράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Ἰανουαρίου 2008, ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χόνγκ Κόνγκ καὶ περιλαμβάνει καὶ τὴν Συγκαπούρην, τὴν Ἰνδονησίαν, τὴν Μαλαισίαν, τὸ Μπρουνεϊ, τὸ Τιμόρ, τίς Μαλδίβες, τὸ Μπαγκλαντές, τὸ Νεπάλ, τὸ Πακιστάν, τὴν Σρί Λάνκα, καὶ τὸ Ἀφγανιστάν

Ἱστοσελίς: <http://www.omsgsa.org>

"SYNDESMOS" SUMMER RETREAT 2018

Με τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ φετεινὸ *SYNDESMOS Retreat* πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 27 ἕως τὶς 29 Ἰουλίου στὶς ἐγκαταστάσεις κατασκηνώσεων τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας στὴν Chuncheon.

Τὸ κεντρικὸ θέμα στοῦ ὁποῖο ἐπικεντρώθηκε ἡ προσοχὴ τῶν συμμετεχόντων ἦταν: *"Σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι στὴν πίστη"* (1 Κορ.15:58). Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τριήμερων συνεδριάσεων ἀναλύθηκαν τὰ ἀκόλουθα θέματα:

1. Τὸ ἥρωικὸ πνεῦμα τῶν Μαρτύρων, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ παράδειγμα σταθερῆς καὶ ἀμετακίνητης πίστεως. Ἀναφορὰ στοῦ μαρτύριου τῶν 40 Μαρτύρων τῆς Σεβαστείας.

2. Ἡ πίστη δὲν εἶναι μία θεωρία ἀλλὰ βίωμα. *Πρᾶξις θεωρίας ἐπίβασις*, ποὺ σημαίνει πὼς πάνω στὴν πράξη, πάνω στὴν πείρα τῆς ἀγιωσύνης θεμελιώνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ διδαχὴ κι ἡ ὀρθόδοξη θεολογία.

3. Ἡ σημασία τοῦ ἀοράτου πολέμου κατὰ τῶν πονηρῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.

4. Ἡ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας στὴν καθημερινὴ πράξη. Ἀναφορὰ

στὴν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου διὰ τῆς διδασκαλίας περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

5. Ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου δὲν κατορθώνεται μὲ λόγια περὶ πνευματικῆς ζωῆς ἀλλὰ μὲ ἰσόβιο πνευματικὸ ἀγῶνα καὶ πνευματικὴ βία.

6. Εἶναι ἀδύνατο νὰ κατανοήσουμε τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μέσα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. Ὡστόσο, τὸ ἀνθρωπίνως ἀδύνατο γίνεται δυνατό μὲ τὴ δύναμη τῆς Πίστεως. Ἀναφορὰ στοῦ Μυστήριου τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας.

Πρεσβυτέρα Θεοδότη Lee

